

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor
un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul convenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Sanctuarul dela Sighișoara

Duminecă, în 31 Octombrie a. c., s'a săvârșit ceremonia sfințirii noului lăcaș de închinare din Sighișoara. Inalt Prea Sfințitul Nicolae a îndeplinit acest act înălțător, fiind asistat de 32 preoți și 8 protopopi, participând reprezentanții guvernului, autoritățile civile și militare, populația din localitate și o mare afluență de închinători din județ și împrejurime. Localitatea a fost în mare ținută de sărbătoare. Inchinătorii tineri și bătrâni, bărbați și femei, țărani și orașeni au trăit într'adevăr clipe neuitate în ziua când s'a oferit Dumnezeui Celui Atotputernic o splendidă viziune de artă și de nebiruită credință, actualizată în noul sanctuar.

Toți ceice își au partea lor de contribuție la înălțarea și înzestrarea acestei biserici, pot fi mângăiați că râvna și jertfele lor constituie o măreață biruință.

Orașele ardelene au un specific, produs al particularităților etnice ale locuitorilor, al ocupației și al poziției geografice. Sighișoara are caracteristicile orașului săsesc.

Amintirile fostei stăpâniri maghiare nu schimbă aspectul specific al orașului săsesc. Ai noștri așezați la periferie, în jurul bisericii sătești au avut răbdare și nădejde că vremea lor are să sosească. Și nu s'au înșelat.

Stăpânirea românească a introdus și aici transformări însemnate. Totuși viața nouă are să pornească dela mărețul sanctuar, simbolul trainic al prezenței stăpânirii naționale cu toate postulatele ei.

Noua biserică e pe malul drept al Târnavei Mari, străjuind curgera ei, dela obârșie și până la revărsare în Murăș. Așezată în parcursul orașenesc, domină valea, cu șoseaua națională și calea ferată.

Călătorii de pe șosea și cu trenul își vor opri cu drag privirile asupra ei, un splendid monument de popas al sufletului în goana năpraznică a vieții de azi.

Sanctuarul nou e nobila mărturie statornică deasupra tuturor prefacerilor vremii a realităților nevăzute și veșnice, prin care generația de azi a poporului nostru cheamă pe cele viitoare și întreagă populația orașului să slujească lui Dumnezeu și să-și consacre Proniei Lui viața lor.

Sanctuarul dela Sighișoara e, în același timp, o podoabă și un dar neprețuit.

Ortodoxia noastră a realizat la Sighișoara o operă de artă, inspirată din cea mai nobilă tradiție religioasă adaptată cerințelor idealului și aspirațiilor moderne.

Ortodoxia noastră își are resursele sale proprii și nu-și ia re-

fugiu la imitații servile pentru a exprima bogăția spirituală, imaginația și culorile, cu care e înzestrat sufletul neamului ca să preamărească pe Dumnezeu.

Prin acest sanctuar am dovedit că Biserica noastră are un rost, o solie și o misiune.

Ceremonia sfințirii și prima liturghie, săvârșită de către Inalt Prea Sfinția Sa, s'a încheiat cu predica despre Mântuitorul Hristos ca lumina lumii.

Croită pe temelii adânci de adevăr, cuvântarea arhierescă a lărgit orizonturile intelectuale ale ascultătorilor până la viziunea magnifică a sfintei noastre biserici strămoșești, cuprinzând pe toți fiii ei într'o unitate sufletească indestructibilă.

Pe drumul salvator

Mișcarea de apărare a neamului românesc în fața valului cutropitor al străinismului dinăuntru țării e în momente acestea în faza de tranziție dela oratorie la acțiune matură și sistematică.

Acțiunea aceasta e condusă deocamdată din două posturi de comandă, cu un avânt și cu o tenacitate care nu poate să nu îndreptățească cele mai optimiste nădejdi.

La un post se află prodigiosul și vulcanicul suflet al dlui Nicolae Iorga, care, ca în celelalte clipe hotărâtoare ale destinului nostru, a sesizat de unde vine primejdia și pe care front trebuie să susținem lupta de rezistență și de refacere și și-a mobilizat «Liga Culturală» dându-i ca obiectiv actual: *întărirea Românismlui pe teren economic, industrial și comercial.*

Expozeul pe care l-a făcut dl N. Iorga la congresul recent al Ligii e un strigăt de alarmă care ar trebui să mobilizeze la luptă toată suflarea românească. Arătând cum orașele noastre — motorul țării blocul ei — sunt tot mai mult aparate de străini și cum această cucerire înaintează după un plan sistematic în care fiecare suflet evreesc e angajat pentru a face din România adevărata țară evreiască, descriind mizeria și cortegiul de boli cari rod tot mai crâncen vitalitatea neamului, marele vizionar a pus în fața ochilor îngroziți ai conștiinții românești tabloul sumbru și real al unui popor care moare, care e ucis zi cu zi dacă nu ne vom trezi cu un ceas mai de vreme, dacă nu vom părăsi desbinările politice și nu ne vom solidariza într'o acțiune de sprijin reciproc și de boicot tenace a orce întreprinderi străine.

Din partea guvernului, dl ministru Ștefănescu Goangă a exprimat grațitudinea sa pentru noua operă creștină și națională. Iar P. C. Emilian Stoica, protopopul Sighișoarei, a mulțumit lui Dumnezeu că în ziua în care se împlinesc 11 ani dela instalarea sa în funcție de protopop, s'a târnosit acest sanctuar. —

Tot în aceeași zi s'a inaugurat un pod nou peste Târnavă, s'a pus piatra fundamentală unei școli primare de stat. Am asistat la defilarea societăților religioase din județ.

În sala primăriei s'a dat un banchet din partea orașului, iar seara s'a ținut un concert artistic cu program select, vrednic de capitala țării.

Dea Dumnezeu ca exemplul celor din Sighișoara să-l urmeze cât mai multe orașe ardelene!

Tr. Scorobet

comerț. Intemeind în fiecare oraș prăvălii, deocamdată modeste dar cu timpul tot mai dezvoltate și mai variate, și îndrumând cu autoritate pe tineri spre îmbrățișarea ocupațiilor comerciale, nu ne îndoim că prin solidaritatea de fier care îi unește, tinerii legionari vor schimba în curând multe din stările triste actuale.

Bine ar fi însă ca să-și îndrepte aceeași atențiune în general spre orce comerciant și meseriaș român, sprijinindu-l cu exclusivitate și evitând sistematic pe orce comerciant sau meseriaș străin.

În fața unor asemenea semne, cari se arată în ceasul al 12-lea, nădejile noastre au dreptul să reînvie iarăși.

Moțiune

Preoțimea ortodoxă din protopopiatul Brașovului, întrunită în conferință pastorală la Brașov, la 23 Octombrie 1937, inspirându-se din tradiționala și permanentă luptă pentru credință și neam a marilor înaintași, preoți și protopopi, cari din cele mai bătrâne vremi, au trăit și au luptat în această cetate a românismlui și ortodoxismului;

constată că în prezent, în lupta aprigă, care se dă în țara noastră între simfirea românească, creștină și națională, și între dușmanul nemernic, lipsit de orce scrupule, iudaismul cu toate înfățișările lui: ateismul, masoneria, comunismul, imoralitatea, — primul obiectiv, împotriva căruia se îndreaptă asaltul valului de dușmănie și distrugere a iudaismului, este biserica străbună și ideea națională și primii atacați sânt cei mai vrednici reprezentanți ai acestei biserici și ai acestei idei;

luând act că o presă în slujba dușmanilor neamului și oameni cumpărași, îndrăznesc a împroșca, cu veninul și noroiul lor, pe marii bărbați, cari au dat semnalul de alarmă și cari au ridicat steagul redeșteptării naționale, chemând neamul la luptă;

trimite întreaga sa admirație acestor vrednici conducători ai neamului, în special Inalt Prea Sf. Sale patriarhului Miron, dlui profesor Nicolae Iorga și dlui Stelian Popescu, și tuturor celor cari duc aceeași luptă, precum și întregii prese, care stă cu vrednicie în slujba neamului, — în frunte cu «Universul»;

asigură pe acești mari bărbați de întreg devotamentul și de dragostea cu care îi urmează în frumoasa luptă pornită;

înfierăază cu cel mai adânc dispreț pe toți vânduții, inconștienții și pe toți detracții, cari au trecut în tabăra dușmanilor și de acolo atacă mișelește tot ce avem mai scump în țara și vremea asta; și se lientă de datorita ei, această preoțime se leagă solidar a-și pune întreg sufletul și toată energia în lupta pentru păstrarea ființei noastre de români și de creștini.

Preoțimea ortodoxă română a tractului Brașov.

Administrator protopopesc:
Dr. Nicolae Stinghe

Guvernul și biserica națională

Implinindu-se patru ani dela venirea la cârma țării a guvernului actual, s'a convocat Luni, în 1 Noemvrie, comitetul central al partidului național-liberal spre a asculta o expunere a dlui prim-ministru Gh. Tătărescu, cu privire la tot ce a înfăptuit guvernul condus de dsa.

Cu raport la biserica națională, dl Gh. Tătărescu, președintele consiliului de miniștri, a făcut următoarea expunere:

În domeniul bisericii, prin acte de legiferare și prin acte de administrație, am întărit acest așezământ pus în slujba credinței și a sufletului românesc.

Am înființat bugetar 697 parohii ortodoxe și 33 parohii unite și alte 40 de parohii în regiunea secuiască, și s'au înființat 1006 posturi bugetare pentru preoții teologi și seminariști și 552 pentru cântăreți, cari duceau o viață de lipsuri incompatibilă cu misiunea lor de slujitori ai altarului. Astăzi nu mai există nici un preot și nici un cântăreț fără salarizare, rezolvându-se astfel o importantă problemă din administrația bisericii noastre.

Am rezolvat deasemenea problema iritantă a reducerii salariilor corpului preoțesc.

Reducerea acestora au fost definitiv ridicată, plusurile de salarizare în valoare de 94 milioane lei anual, înscriindu-se definitiv în bugetul general al statului.

În cadrul aceluiași preocupări, am satisfăcut o veche și justă revendicare la plata pensiilor a preoților ardeleni ortodocși și uniți, cari aveau parte de un regim cu totul vitreg.

În bugetul general al statului s'a înscris pentru exercițiul anului 1937—38 suma de 16.500.000 lei, care s'a și vărsat Casei pensiunilor, rezolvându-se astfel și această problemă vitală pentru clérul ardelen.

Am înzestrat apoi mănăstirile mai însemnate din țară cu 32 mii hectare de pădure și teren. Prin acest act, cu adeverat istoric, s'a asigurat reînceperea activității culturale și de asistență, pentru care mănăstirile, ca așezăminte esențiale ale ortodoxismului românesc, fuseseră ctitorite în decursul vremurilor.

În sfârșit, însemnate sume au fost acordate în tot acest timp de ministerul cultelor pentru construcții și reparații de biserici, stimulându-se prin aceasta toate inițiativele locale.

După muncă de o jumătate de veac

— Sărbătorirea dlui Ioan Vătășianu, directorul general dela banca „Albina” — Sibiu —

Implinind o jumătate de secol de activitate în slujba institutului bancar românesc sibian, (al cărui zel și credincios funcționar este începând din 1 Octomvrie 1887), și atingând tot în Octomvrie a. c. respectabila vârstă de 70 de ani, dl Ioan Vătășianu, directorul general al „Albinei”, a fost sărbătorit, de numeroșii prieteni și cunoscuți ardeleni, cu toată dragostea și demnitatea cuvenită omului care, în modestia și cumpătul ce șade bine celui ce, muncind și jertfind, știe să refuze preamări deșarte, gălăgioase și costisitoare.

Astfel, în ziua de Sâmbătă, 30 Oct. 1937, după ședința consiliului de administrație în care s'a adus felicitări merituosului Director, i s'au prezentat funcționarii „Albinei”, cari drept omagiu au oferit dlui director general un frumos album cu fotografiile tuturor funcționarilor; ear la ora 2 d. a. s'a dat o masă în cinstea dsale la care au participat membrii Consiliului și toți funcționarii „Albinei”.

Sărbătoritul de astăzi a făcut prețioase servicii nu numai băncii în fruntea căreia se află, și pe care a isbutit s'o consolideze din nou după multe și grele sbuciumări, — ci în același timp a primit însărcinări de posturi, fără a pretinde remunerații, atât dela biserica noastră, cât și dela Asociațiunea culturală „Astra” și dela alte așezăminte publice românești.

A reorganizat astfel administrația *Librăriei și Tipografiei arhidiecezane din Sibiu*, ctitoriile șaguniene (1897—1899).

Ca asesor consistorial onorific a făcut timp de patru ani (1915—1919) reale servicii bisericii, prin îndrumările sale bune și înțelepte date în interesul administrării, plasării și în general al unei gospodării mai rentabile a fondurilor și averilor bisericesti ardelen.

Acesta e meritul netăgăduit al desinteresatului fiu, născut și crescut în familia preoțească a regretatului *Gheorghe Vătășianu*, fostul părinte duhovnicesc al unei smerite comune din județul Târnava Mare și tată cuminte și prevăzător al fiilor săi.

Aducem, și din partea noastră, vigurosului bătrân jubilar adânc simțite doriri de bine, rugând pe Cel Atotputernic să-l înzilească și de aici înainte cu mulți ani în perfectă sănătate și sufletească mulțumire.

Rezolvirea chestiunii „Fundațiunii Gojdu”

Primum următorul comunicat:

«Tratativele începute cu ani în urmă între delegațiunea României și delegațiunea Ungariei în scopul executării acordului preliminar din 1930 dela Paris, și care au fost apoi continuate între dnii Ion I. Lapedatu, delegatul guvernului român și Tibor de Pataky, subsecretar de stat la președinția consiliului de miniștri ungar, au ajuns la un rezultat definitiv.

Acordul internațional relativ la această chestiune a fost semnat eri la București, la ministerul afacerilor străine, prin dl Ion I. Lapedatu, fost ministru de finanțe, președintele delegației statului român și Aurel Egry, membru în Casa de sus a parlamentului ungar, președintele delegațiunii statului ungar.

Prin acestea chestiunea fundațiunii Gojdu a fost rezolvată în mod amiabil între cele două state».

Serbările jubilar ale „Societății pentru cultură și literatură rom.” din Bucovina

La 26 Octomvrie s'a serbat, în Cernăuți, în cadrul unor impozante festivități, jubileul de 75 ani al „Societății pentru cultură și literatură română din Bucovina”. La festivități au participat toate societățile culturale din întreaga Bucovină, din Ardeal în frunte cu „Astra”, din Basarabia și Vechiul regat.

Festivitățile au început la ora 11 jum. dimineața prin sfințirea temeliei *palatului cultural* care va costa 100 milioane. Timpul frumos a favorizat desfășurarea serbării, în fața unei asistențe de câteva mii de persoane care asculta cuvântările transmise prin megafone. După oficierea unui serviciu religios, de un sobor de preoți, în frunte cu I. P. S. Mitropolit a urmat cuvântarea președintelui societății care a spus:

Sfințind astăzi palatul cultural, Societatea pentru cultură vrea să cinstească memoria tuturor celor cari, dealungul deceniilor, au jertfit din sufletul lor și din avutul lor, spre a o face să trăiască. Prin înființarea acestui palat cultural, Societatea pentru cultură se înarmează cu o nouă armă de luptă în fruntea culturii naționale. Ea va fi și o instituție de inițiativă, neoficială, pentru promovarea culturii în această regiune. Va fi un laborator de muncă spirituală, în care se vor pregăti elementele model și instrumentele menite propagan-

dei culturale, căci Societatea pentru cultură e chemată, înainte de toate, să îndeplinească funcțiunea de răspândire a bunurilor culturale în masele largi ale poporului.

Dl Dr. Gh. Preda, vicepreședintele „Astrii” din Ardeal, aduce salutul membrilor acestei venerabile societăți ardelen.

Pomenirea Voevodului Mihai Viteazul. Liga Culturală va face anul acesta pomenirea Marelui Voevod Mihai Viteazul în ziua de Luni, 8 Noemvrie 1937, ora 11 dim., prin parastas la biserica din *Selimbăr*, județul Sibiu. La această solemnitate pioasă, în care la sfârșitul slujbei religioase vor cuvânta dl prof. N. Iorga și dl general *Ștefănescu Amza*, sânt invitate instituțiile culturale patriotice, autoritățile civile, militare și bisericesti, precum și membrii Ligii Culturale.

Noul ciclu de conferințe, — ținute în sala prefecturii județene de laboriosul despărțământ Sibiu al „Astrii” și de tot așa de laborioasă Federație a corpului didactic, secția sibiană, — s'a deschis, cum am anunțat, Duminecă în 31 Octomvrie a. c., prin o prelegere interesant dezvoltată de neobositul vicepreședinte al „Astrii”, dl Dr. Gh. Preda, care a întretinut numerosul public cu o lucrare isbutită despre personalitatea viteazului general erou în marile războaie dela 1916—1918, *Traian Moșoiu*. Conferențiarul, — aducând mai întâi meritate elogiile celor două instituții organizatoare ale conferințelor publice, trecute și actuale, — accentuiază în deosebi trebuința de a reaminti înfăptuirile însemnate ale bărbatilor noștri de seamă, mulți dispăruți și aproape uitați de urmași. Mai vărtos tineretului i se adresează expunerile instructive ale vorbitorului, care stăruiește atât asupra *cunoștințelor* necesare tinerilor școlari, cât și asupra formării *caracterului* lor moral prin cunoașterea pilduitoare vieții a persoanelor marcante din trecutul neamului românesc, — între care se numără și regretatul general Moșoiu.

Dl Dr. Preda înfățișează, scurt și impresionant, viața și activitatea eroului și rolul său îndeplinit cu strălucire atât în război, cât și în timp de pace. Amănunte, vrednice de păstrat din viața bărbatului celebru, pe care ni l-a dăruit Țara Bârsei, au întregit conferința deplin reușită a dlui Dr. Preda.

— Duminecă, în 7 l. c., ora 6 seara, conferențiază, în aceeași sala a prefecturii, dl profesor Dr. Anton Balotă despre marile cărturar prof. Nicolae Iorga și Istoria Românilor.

FOIȘOARA

Etnocrație și creștinism

Noțiunile își au viața lor. Se nasc, urcă apoi încet drumul apogeului și în cele din urmă dispar din dicționarul actualității. Lucrul acesta se întâmplă în special cu cele create ad-hoc. Etimologia ne poate servi multe exemple din cari se poate vedea curba vitală a noțiunilor. Alta este soarta noțiunilor cari închid în haina lor realități naționale. Noțiunea expresie a unei astfel de realități, chiar când dispăre și devine trecut, recapătă viață prin ceice cercetează acest trecut. Ea va reaminti în acest caz posterității gradul de cultură al predecesorilor și va fi, după treapta de sensibilitate națională, izvor de atitudine pentru posteritate. Autorul lor, fie chiar sufletul vast al poporului, își va certifica puterea de sinteză a spiritului său creator.

Aceasta poate fi soarta noțiunii «*etnocrație*».

Creată de profundul gânditor naționalist și creștin, Nichifor Crainic, pentru a exprima esențele unei națiuni cu dorinți de a trăi politic, această noțiune a fost pusă în circulație prin «*Calendarul*» încă din 1932. Cuvântul acesta va trebui să fluture pe steagurile celor mai bune intenții, iar viitorul, în cazul cel mai rău, îi va rezerva soarta unei dăoase amintiri.

Ceeace trebuie să reținem este faptul că această noțiune exprimă *naționalismul integral*, și cu toată idealitatea sa actuală, nu conține nimic utopic chiar utilizată pe terenul cel mai fecund în utopii — în politică.

Dl Nichifor Crainic consideră etnocrația ca o realitate din care trebuie să isvorască toate măsurile cari au de scop readucerea neamului pe făgașul istoric al valorilor culturale.

În „Programul Statului Etnocratic” (Colecția Naționalistă Nr. 1, Tip. „Universul”) precizează că nu „demosul” — poporul, alcătuiește statul. Demosul e ceva „nedefinit, fără identitate istorică, fără omogenitate de sânge, fără unitate spirituală de credință și fără voință proprie”. Demosul presupune o amestecătură „haotică, amorfă, și anonimă” care nu poate da putere unei națiuni de a ajunge să cucerească idealuri. Democrația, expresia politică a acestui conglomerat care acopere cu mantia celuiiași ideal pe toți oamenii fără deosebire de religie și rasă (formula francmasonică), prin însuși caracterul său, e contra statului, căci disociază conștiințele unui neam, în loc de a le uni și îndrepta spre un ideal comun. Într'un stat național „ethnosul” — neamul, este singurul în drept de a-și crea expresia politică, pentru că el singur dispune de suficientă forță de a atinge și cuceri un ideal. Această forță, la un neam, ivorește dintr'o omogenitate biologică și psihologică, dintr'o unitate spirituală și o voință proprie cari pot fi urmărite secole de-a rândul, la cari adăugăm același trecut istoric — cu

glorii și umilinți, cari de mult au adus fii unui neam la același numitor de cugetare și simțire. „Națiunea nu e plebe amorfă, anonimă și fără memorie, care-și schimbă părerilecu fiecare răsărit de soare, ci permanentă istorică prelungită în voința conștientă de a dura și de a crea ca atare. Menirea ei nu e aceea de a vota în fiecare zi, ci aceea de a adăuga o piatră nouă la propriu-i templu de cultură și civilizație”.

Statul etnocratic este deci opus celui democratic și proletar. El se bazează pe unitatea biologică și spirituală a unei națiuni, până când cel democratic și proletar, neținând seamă de aceste realități, promovează frământările sociale atât de inutile culturii și progresului. Statul democratic privește cu indiferență lupta dintre clase și, în partea finală a acestei lupte, el înfiiază pe aceea care este mai puternică și-i aduce mai multă popularitate. Statul proletar admite o singură clasă, pe cea proletară, căreia îi cultivă o singură misiune, aceea de-a extermina, direct și total, toate clasele sociale. Statul democratic și cel proletar se complac în rolul de state polițiste, că legiferări cari favorizează grupuri restrânse de cetățeni.

Societatea națională a statului etnocratic nu e divizată pe clase sociale cu motive de învrăjbită continuă. Munca este singurul criteriu după care se categorisesc locuitorii unui stat. Munca *distinge și unește* fiii unui neam, nu-i *despărțește și dușmănește*, ca în statele democratice. Începând cu lucrătorul manual și până la

funcționarul cel mai înalt, toți fac parte în cadrul unui stat național, din câte o profesiune de muncă, care la rândul ei este o *funcțiune organică* a vieții naționale.

Egale prin origine și prin rostul lor în cadrul statului național, categoriile de muncă sânt în aceeași măsură îndreptățite la viață. Legiferarea în statul etnocratic are rostul de-a asigura bunurile spirituale și materiale, cu cari un popor contribuie la permanența sa prin aceste categorii de muncă.

În ceea ce privește forma de conducere a statului, în democrație se realizează prin votare, în cel proletar prin forță.

Statul etnocratic e izvorât din conștiința unei națiuni ai cărei fii își cunosc menirea, de aceea forma statului este acceptată de toți fiii, în aceeași măsură, indiferent din ce categorie de muncă fac parte.

Doctrina statului democrat și proletar isvorește din materialism, de aceea și atitudinea lor față de biserică este, dacă nu identică, totuși foarte asemănătoare. Statul e laic și consideră prezența bisericii în cadrul statului ca prisositoare, de aceea se interesează de ea numai în măsura în care-l silește tradiția. Sub deviza: libertate absolută tuturor cultelor, statul democratic încurajează sectele și cultele neistorice în contra bisericii naționale. În momentul de confuzie națională, el intervine apoi ca salvator și de fapt nu face altceva decât despoaie pe cea națională de anumite drepturi înlesnind astfel atacul celor intruse. Așa se macină apoi orce autoritate bisericască,

Probleme-Recensii-Comentarii

Conferințe preoțești. — Preoțimea din protopopiatul Brașov s'a întrunit Joi în 28 Oct. a. c. în conferința de toamnă la Brașov. În istorica biserică a Sf. Nicolae, ctitorie a mai multor voievozi români, biserică în care în cel mai scurt timp se va începe pictarea interiorului, în condiții ce le merită acest străvechi lăcaș de închinare, s'a făcut obișnuită slujbă de invocare a Sf. Duh de către preoții Zenovie Popovici și Petru Leucă, ambii din Satulung, în decursul căreia părintele *Zevovie Popovici* într-o predică plină de tineresc avânt și într-o expunere clară, logică și documentată a înfățișat rolul și situația slujitorilor altarului în mijlocul problemei de viață actuală. Sprijinindu-și expunerea pe textul: „Voi sânteși sarea pământului” (Mat. 5, 13—16), părintele Popovici a reușit să fie elocvent și convingător, lăsând o puternică impresie.

Trecând preoțimea în sala de ședințe dela biserica Sf. Nicolae, părintele administrator protopopesc, *Dr. N. Stinghe*, deschide conferința preoțească prin o cuvântare, în care caută să impună adunării de azi și celor viitoare un ritm mai viu, de activitate mai potențată, și prezintă câteva probleme, pe care conferința să și le facă obiect de studiu și de punere în acțiune.

Părintele *Iancu Bărbat-Tărlungeni* citește un referat sumar asupra atribuțiilor corporațiilor bisericesti din parohie.

Părintele *Daniil Purcăroiu-Turcheș* citește lucrarea sa despre alcoolism. Intemeiat pe o bogată informație, cu date statistice elocvente, conferențiarul atacă această problemă, de primordială actualitate pentru viața pastorală a satelor noastre, în diversele ei înfățișări și pune concluziuni potrivite: lupta metodică a preoțimii în cadrul ideii de temperanță, în primul rând la toate ocaziunile împreunate cu slujbe bisericesti, pomeni, boteze, veselii etc. Lucrarea părintelui Purcăroiu a adus suficient material și destule sugestii, pentru o utilă și amănunțită discuție, la care au luat parte mulți preoți, luminându-se prin această discuție alte diverse laturi ale problemei. —

Păr. *Z. Popovici* propune a se vota și publica o moțiune împotriva atacurilor josnice pornite în timpul din urmă

de agenții plătiți ai iudaismului contra celor mai eminenți fruntași ai vieții publice. Preoțimea protopopiatului Brașov își exprimă admirația față de bărbați ca I. P. S. Sa Patriarhul *Miron*, dl profesor *N. Iorga* și dl *Stelian Popescu* și față de presa, care a pornit lupta de organizare a apărării naționale interne.

Se discută chestiunea statutelor reuniunilor de femei, se fixează programul conferinței viitoare; în această privință se decide a se ține în viitor mai multe conferințe anuale cu un bogat program de studii și acțiuni.

La apelul Asociației clerului, secția Sibiu, conferința decide ca fiecare preot să-și mărească contribuția benevolă în favorul Căminului preoțesc dela Bazna; totodată preoțimea din protopopiat preia asupra-i obligația de a mobila și înzestra pe speșele ei cu toate cele necesare o cameră cu două paturi din noul cămin.

Păr. *Ioan Ludu-Prejmer* apelează călduros la toți membrii conferinței ca fiecare să aleagă câteva din cele mai bune predici scrise, primind Sf. Sa în sarcinarea să selecționeze și să coordoneze întreg materialul, după anumite criterii, dându-i redactarea definitivă, pentru tipar, în vederea publicării acestui material, care zace fără folos în sertarele maselor de scris, pierzându-se astfel un prețios material de predici bune, scrise de preoții noștri, dar nepublicate. Preoțimea primește cu bucurie această propunere și promite a-și da cea mai largă colaborare la opera de înmulțire a literaturii omiletice.

Parecă această conferință ar însemna începutul unei epoci de intensă muncă. — *il.*

— Cercul preoțesc II din protopopiatul Târnavei și-a ținut conferința pastorală în ziua de 3 Octomvrie în parohia *Lepindea*.

Pentru parohieni servirea în sobor a celor 6 preoți prezenți a fost o zi de sufletească înălțare. Pentru preoțimea cercuală întâlnire frățească, cu schimbul de idei, a însemnat un confortant popas duhovnicesc din goana vieții trăite în izolarea satelor.

La sfânta liturghie a predicat părintele *Iuliu Moldovan* din Laslăul-român, explicând pericopa zilei pe în-

țelesul creștinilor și aplicând porunca de iubire a Mântuitorului veacului în care ne este dat să trăim.

După masă la slujba vecerniei a vorbit părintele *Negrea* din Coroisan-mărtin, cu tinerească înflăcărare, explicând minunea de pe marea Tiberiadei, când o scurtă poruncă a Domnului a liniștit furtuna firii și groaza din sufletul apostolilor. A urmat frumoasa conferință publică a părintelui *Pădurean* din Șoimuș despre însemnătatea sărbătorilor.

Tuturor li-a mulțumit preotul din loc în numele creștinilor.

În consfătuirea intimă, s'a ales președinte de onoare al cercului venerabilul preot *Iuliu Moldovan* din Laslăul-român și s'a expediat înalt Prea Sfințitului Patriarh al României telegramă omagială pentru declarația făcută în problema iudaică.

Munca duhovnicească o vom continua la Șoimuș în viitoarea întrunire. Pr. *A. Marcovici*.

Cercul religios Beșa, tract. Târnava Mare. Preoțimea ortodoxă-română a Cercului religios *Beșa*, tract. Târnava Mare, conștie de misiunea sa în agrul lui Hristos, în cursul verii a. c. și-a ținut ședințele în parohiile *Beșa* și *Criș* cu următorul program:

În parohia *Beșa*, membrii Cercului religios se întrunesc în ziua de 22 VIII. a. c. La ora 9 a. m., membrii prezenți încep serviciul Uteniei în sobor, iar în continuare se slujește Sf. Liturgie. Răspunsurile Sf. Liturgii sânt date de bătrânul inv. penz. *Gheorghe Rotariu*, cântărețul oficial al bisericii noastre, acompaniat de poporul credincios aflător în casa Domnului. La priceasnă predică preot. *I. Olteanu*, mâncând dela Mat. 14, 22. Cuvânt de învățură duhovnicească, e expus presărat cu pilde din viața Domnilor creștini români. Sf. Liturgii îi urmează: Invocarea Duhului sfânt și împărțirea anaferei.

La ora 2 p. m. începe ședința publică cu slujba Vecerniei în sobor și sfințirea apei, după care vorbește Pr. *V. Corbeanu*, președ. cercului religios despre: Rugăciune și post. Poporul este apoi stropit cu apă sfințită, iar C. Preoți se întrunesc în ședință intimă în vederea stabilirii programului ședinței viitoare.

În parohia *Criș*, membrii Cercului religios se întrunesc în 19 Sept. a. c. unde, spre mulțumirea tuturor, C. Preoți sânt toți la datorie. În serviciul religios strana e condusă de cântărețul și director al școalei de stat, *Ioan Stroescu*, acompaniat de

poporul prezent la rugăciune într'un număr impunător. În timpul cuminecării preoților, Pr. *Gheorghe Șerban* predică, (mâncând dela Matei 8, 34). Pr. *V. Corbeanu*, comunică credincioșilor locul și ora începerei conferinței publice.

După serviciul religios preoții se întrunesc în ședință intimă, la oficiul parohial, în vederea alegerii președintelui. Se relege actualul președinte: Pr. *Vasilie Corbeanu*. Pentru încrederea acordată, Pr. *Vas. Corbeanu* mulțumește colegilor, rugându-i tot odată de concursul sincer și conștientizat în îndeplinirea misiunii de preot cu ocazia tuturor ședințelor din viitor. — Urmează critica predicii rostită la Sf. Liturgie de Pr. Gh. Șerban. Întâiul, care ia cuvânt în acest sens, e Pr. *Nic. Petri* din Noul. S. Sa declară predica de reușită, dar cere ca în viitor orice lucrare pregătită pentru popor să fie expusă liber. Pr. Gh. Șerban motivându-și felul de-ași expune gândirea în scris, preoțimea de comun acord hotărăște; a se lăsa în voia fiecărui preot de a-și exprima gândirea după plac.

După masă la ora 2 începe conferința publică cu slujba Vecerniei slujită în sobor. La sfârșitul Vecerniei Pr. Președinte *V. Corbeanu* printr'o scurtă cuvântare deschide ședința publică salutând pe cei prezenți cu creștinescul salut: Hristos în mijlocul nostru. Apoi, anunță cuvântul C. Pr. *Nic. Petri*, care vorbește: Despre credință în general, dând directive de felul cum trebuie să fie credința adevăratului creștin în sensul dobândirii fericirii vecinice.

Urmează cuvântul Preș. Cerc. relig. (Cor. 1, 18) „Cuvântul crucii puterea lui Dumnezeu este”. Drept încheiere face scurt rezumat asupra lucrărilor prevăzute de programa zilei, mulțumind C. preoți pentru zelul depus în lucrarea diferitelor subiecte, precum și întregii asistențe care a onorat cu prezența sa ședința religioasă. *Asistent.*

Cerc pastoral la Săcele-Brașov. — Duminică s'a ținut întrunirea cercului religios săcelean în parohia *Turcheș*. În biserica frumos renovată s'a săvârșit slujba vecerniei de preoții: *Toma Giurgiu-Purcăreni*, *Zenovie Popovici-Satulung*, *Victor Marin-Baciu*, *Petre Leucă-Satulung*, *Gh. Șerb-Satulung*, *Silvestru Garcea-Cernatu*, *Traian Banciu-Purcăreni* și *Ion Stelea-Zizin*.

Răspunsurile au fost date de corul tineretului condus de parohul locului, *Daniil Purcăroiu*. Solo a cântat dl *Mircea Panaitescu* din Turgeș.

Au vorbit preoții *Gh. Șerb* despre „Învățătura Mântuitorului propovăduită

ca în starea avansată de democrație să se șteargă cu buretele peste ea. Deci statul democratic este dușman perfid al bisericii creștine.

Cu statul proletar lucrurile stau mai simplu. El este ateu prin definiție. Biserica este inamicul numărul unu al proletarilor. O bună parte din viața statului proletar este caracterizată prin lupta de exterminare în contra credinții și a bisericii creștine.

În statul etnocratic toate acțiunile cari au de scop modelarea sufletului național, isvorăsc din concepția sa spiritualistă. Această concepție se exprimă și realizează prin Biserică. La noi prin biserica ortodoxă care este consacrată de istorie ca biserica neamului românesc. „Statul etnocratic acceptă doctrina ei fără s'o discute”.

De aici se desprind două concluziuni: statul etnocratic este eminamente creștin, și în al doilea rând, statul etnocratic român va avea o singură biserică, cea ortodoxă, pe care istoria ne-o arată ca însoțitoarea credincioasă, la bine și rău, a neamului și ocrotitoarea națiunii în toate timpurile.

Statul etnocratic restituie deci rolul istoric al Bisericii, prin aceea că-i lasă inițiativele unei vieți spirituale, morale și sociale. Ea va contribui la remedierea suferinței sociale prin îndrumarea inițiativelor particulare de binefacere, asistență și ocrotire socială, pe cari, centralizându-le sub scutul său divin, le va imprima un caracter de creștinism practic.

Rolul cel mare al Bisericii este în domeniul educației. Biserica va menține pilda

trecutului în sufletul generației tinere prin cultul sfinților și al eroilor naționali. Educația se va face în sensul creștinismului practic; pentru aceasta viața lui Ius va fi model educativ pentru orice tinăr. Și adaugă programul: „Noul Testament va deveni cartea de cetire a tuturor școlărilor din țară, dela clasele primare până la universitate”.

Acelaș duh creștin și național — dacă urmă și celelalte capitale. Voi releva lucrurile cele mai caracteristice:

Territoriul României, pe care și îndeplinește misiunea acest popor, este proprietatea morală a fiecărui român. Dreptul acesta ni-l arată trecutul și legătura actuală cu el prin muncă. Din faptul că acest pământ a fost martor trecutului național și că în el stau ascunse trupurile strămoșilor, e o datorie a națiunii de-a se opune oricărei cuceriri și de-a interzice lașă înstrăinare prin vindere. Înstrăinarea pământului văduvește națiunea de un cadru terestru pe care trebuie să-și îndeplinească misiunea.

Vorbind de agricultură, care este ocupația noastră de căpetenie, îi fixează trei scopuri: 1. acela de-a hrăni trupul aceluia ce-l muncește; 2. hrană națiunii; 3. hrană popoarelor vecine, cari n'o pot avea din solul lor. Schimbul între state se va face în acest caz direct, fără intermediarii cari se eschivează muncii.

Statul etnocratic recunoaște proprietatea individuală, căci ea stimulează pe om spre muncă și este izvor de creație și progres. Chiar când statul va avea un ca-

acter industrial, va interveni în favorul celor mulți și lipsiți, evitând exploatarea mulțimii de o mână de capitaliști. Se va aplica și aici principiul creștin: „nu profit excesiv, ci îndestularea nevoilor colective”.

Un capitol întreg, un frumos imn, este apoi închinat muncii. „Munca sfințește pe muncitor”, îl înobilează și-l ridică pe cea mai înaltă treaptă a unei credințe personale. Munca definește pe adevăratul cetățean. Muncitorii, în urma acestei concepții, nu vor fi o categorie inferioară de oameni, „o paria” a societății, nici un simplu „material uman”, ci eliberați din ghiarele capitalismului și marxismului spoliator, vor fi reintegrați în demnitate de categorii naționale de muncă, celule organice ale vieții naționale. Muncitorul va avea proprietatea, sa — casa sa, iar în atelier va fi considerat ca asociat și colaborator al patronului, cu care va stabili timpul de muncă și salariul convenit. În măsură egală cu ceilalți cetățeni este îndreptățit la o aleasă educație intelectuală și morală. În acest scop îi vor sta în ajutor o mulțime de instituții culturale. Principiul educației muncitorești este acela al moralei creștine: „Cine muncește, are dreptul să trăiască omenește”. Iată în fine drumul unei frumoase armonii sociale, care duce un neam spre cele mai nevisate cuceriri.

O lovitură de măciucă se dă apoi și cametei. „Banul este simbol al bogăției, al inteligenței, al muncii și al producției naționale”. El este un mijloc de schimb, nu o valoare cu puțința de-a fi speculată, cum

o practică capitalismul. Specula banului a dat naștere cametei care robește pe cetățeni și tiranizează pe producători. Statul etnocratic, după învățătura Scripturii și a minții sănătoase, consideră camăta ca o crimă împotriva națiunii. O măsură contra ei va fi naționalizarea capitalului și organizarea creditului într'o rețea de bănci profesionale și cooperative, cari vor sta la îndemâna muncitorului. Capitalul disponibil va fi plasat în instituții de creație, nu în cele de speculă bancară. În chipul acesta parazitismul și străinismul, ivite pe urma cametei, cari paralizază progresul și anarhizează spiritele, sânt înlăturate.

Un capitol întreg luat din morala creștină este: statul și moralitatea. Să-l lăsăm să ne vorbească singur: Statul etnocratic e stat moral. Cum nu există alt criteriu al binelui decât cel creștin, statul etnocratic e stat creștin.

Morala lui se exprimă prin formula: Legea lui Hristos e legea statului.

Principiul acesta e valabil în familie, în societate, în cultură, în legislație, în administrație și în economie etc. Scurt, precis, clar așa cum trebuie spus adevărul. În ceea ce privește legea, ea nu va îmbrățișa nici odată păcatul pentru a creia venituri bugetare (ex. legea distr. alcoolice). „Funcționarii, indiferent de grad, sânt servitorii statului și ai națiunii. Nu poporul e în slujba lor, ci ei în slujba poporului”, întocmai după cuvintele Scripturii: „Cine vrea să fie mai mare, să fie tuturor slugă”.

de apostolul Pavel", *Traian Banciu* despre "Respectul copiilor față de părinți și biserică".

Inghenunchiați în fața sfântului altar, preoții și întreg poporul, au rostit o rugăciune către Tatăl ceresc.

La sfârșit a vorbit președintele cercului preoțesc, părintele *Zenovie Popovici*, care a arătat în cuvinte bine simțite strădania preoțimii și a poporului săcelean, pentru păstrarea dreptei credințe. Lucrările importante de renovarea bisericilor din Baciu, Turcheș, Cernat, Satulung, Cărpiniș, Tărlungeni, sânt dovadă puternică a interesului ce-l poartă săceleni bisericilor de aici. Amintește gestul frumos și nobil al fraților *Bucur* și *Nicolae Bunesco*, cari au dăruit sume mari pentru sfintele locașuri de închinare din Săcele.

S'a expedit apoi o telegramă omagială dlui *Stelian Popescu*, directorul ziarului *Universul*, pentru lupta ce duce împotriva dușmanilor Bisericii și neamului.

În ședința intimă, care a urmat în frumoasa casă parohială, clădită și terminată de curând, prin străduința preotului *D. Purcăroiu*, s'au desbătut importante chestiuni, privitoare la problemele zilei.

S'au hotărât următoarele:

1. Măsuri pentru o cât mai intensă viață religioasă-morală;

2. Să se ceară forurilor superioare administrative ca în planul de sistematizare a Văii Timișului să se cuprindă și Săcelele, pentru ca să se clădească și în Săcele locuințe pentru muncitorii marilor fabrici cari s'au așezat în apropiere;

3. Înființarea unei cooperative pentru industrializarea lânii, meserie cunoscută, de sute de ani, de populațiunea săceleană, — o industrie care astăzi aproape a dispărut;

4. Adeziune la cooperativa pentru exploatarea forestieră „Bucegii” care are de scop ieftinirea materialului lemnos. Astăzi, această industrie este numai în mâna străinilor, iar românii săceleni sânt siliți să cumpere stânjinul de lemne de foc cu peste 1000 lei;

5. În sfârșit, s'a hotărât ca cercul pastoral Săcele să rămână și pe mai departe compus din toate cele 7 sate, care nu trebuie să se despartă.

La discuțiile interesante au luat parte toți preoții de față, dl inspector agricol *Vasile P. Săcelea*, și alți fruntași din comună.

În timpul desbaterilor s'a evocat amintirea generalului Gh. Cantăcuț-Grănicerul și s'a păstrat un minut de reculegere. Pr. V. Marin.

La 31 Octomvrie s'a celebrat în toată lumea, pentru a 13-a oară, «Sărbătoarea Economiei».

S'a amintit earăș tuturor nevoia de reînnoțire a economiei, la vechea virtute care a dat popoarelor putința de ridicare la bună stare și civilizație.

O asemenea îndrumare este cu atât mai necesară, cu cât după război, din lipsa simțului de prevedere și cumpătare, lumea a căzut în haosul pe care îl trăim și astăzi.

Astfel colaborarea oamenilor de bine pentru formarea unui nou și măntuitor fel de gândire, acum când îndrumarea spre economie este și în țara noastră o problemă de ordin național, este neprețuită.

Am putea continua citatele. Ne oprim. Este, cred, destul de vizibilă prezența ființială a creștinismului. Forța etnică, împreună atât de armonioasă cu idealurile Bisericii creștine, dau statului o viață nouă originală.

Spiritualismul său împreună cu specificul național deschide drum larg unui neam pentru a păși în eternitate. Acest drum este simplu și duce drept. El poate fi resumat: muncă și armonie în Hristos, pentru Hristos.

Dl *Nichifor Crainic* are meritul de a ne fi dat un catehism politic creștin bazat pe realitățile noastre naționale. De aceea el este un bun manual de sociologie creștină. Merită pentru aceasta să fie citit, meditat și trăit. Pr. Ioan Beju

„Epoca de aur a literaturii creștine armene”, de *Dr. George Stănescu*, profesor la Academia teologică ortodoxă din Cluj, Tipografia eparhiei ortodoxe, 1937.

Literatura creștină din primele veacuri ne este așa de puțin cunoscută încât orice apariție, în acest domeniu este privită ca o noutate pentru studii teologice. Pentru acest motiv, cartea cu numele de mai sus, ce ne desvelește epoca de aur a literaturii armene, trebuie însemnată cu multă bucurie. A aduna datele despre o biserică așa de puțin cunoscută cum este cea armeană, nu este lucru prea ușor.

Dl *Stănescu* are meritul de a ne fi prezentat, prin lucrarea sus pomenită, veacul al V al literaturii armene, arătând pe pe învățătorii creștini cari au dus la o stare înfloritoare această literatură.

Incepând cu *Grigorie Luminătorul* (sfârșitul veacului al 3-lea) care este creștinătorul poporului armean și care pentru opera lui însemnată a fost trecut la rândul sfinților, biserica armeană a cunoscut o seamă de bărbați mari cum au fost: *Isaac*, *Mesrop*, *Kerim*, *Moise*. Datorită lor s'a tradus Sfânta Scriptură în limba armeană și alte cărți de cuprins religios, inaugurându-se astfel o serie de scrieri teologice de mare importanță. Despre acești scriitori și despre operele lor tratează lucrarea dlui profesor *Stănescu*.

Cunoașterea acestor scriitori și a scrierilor lor, este de mare importanță nu numai pentru cei ce se ocupă cu teologia, ci și pentru cei ce voesc să citească cărți alese ce sânt în stare să le mulțumească sufletul.

Preotul *Petre Vintilescu*, profesor la Facultatea de teologie din București: *Despre poezia innografică* din cărțile de ritual și cântarea bisericească. București, editura „Pace” 1937, 400 pg., Lei ?

Studiul cuprinde două părți bine distincte și două anexe.

În prima parte se face un istoric al imnului bisericesc, „sub aspectul diferitelor sale genuri poetice, care au populat cărțile de slujbă bisericească.”

Biserica fiind provocată de nenumărate erezii și schisme, a fost silită să procedeze la apărare cu armă nouă, imnul, „creațiunea entuziasmului religios al celor dintâi creștini”, armă îmbrățișată foarte repede și cu drag de majoritatea creștinilor.

Imnul, adică poezia lirică bisericească, și-a pus în slujbă o pleiadă în- treagă de inimoși tăuritori, cari în cele mai multe cazuri se îngrijeau să dea operi lor și o melodie cât mai dulce, dar în același timp adecvată pretențiilor bisericii creștine.

Incepând cu veacul al cincilea apare, pe lângă poezia simplă, un nou gen de poezie bisericească, troparul, iar mai apoi condacul, care-și ajunge apogeul pe timpul lui *Roman Melodul*.

Cu începutul veacului al VII-lea, cântarea innografică luă o nouă formă sub numele de canon, constător când este complet, din nouă pesne, ca o adaptare la cele nouă cântări biblice.

Cu cea dintâi jumătate a veacului al XI-lea, „am putea socoti ca încheiată definitiv, codificarea colecției de imne din serviciul divin public, prin strângerea la oaltă în volume cu autoritate generală și oficială a poeziei bisericești” (pg. 129).

Immografiile cari apar după această dată, sânt mai mult imitatori ai „maestrilor” din primul mileniu.

În partea a doua a cărții, se face o expunere asupra originii și istoriei cântării noastre religioase, ca una ce face parte din formele cultului divin extern.

Când biserica creștină era abia la orizont, împrejurările atât de vitrege ei pe atunci, nu i-au îngăduit desfășurarea unui cult divin extern extins ca în zilele noastre, ci totul se reducea la o cât mai posibilă simplitate.

Mai apoi își câștigă loc de cinste în cult și cântarea bisericească, o „respirație mai suficientă a simțirii religioase”.

Cântarea bisericească prin veacul al IV-lea, se cânta alternativ: cântarea antifonică, apoi cântarea armonică sau polifonică, la noi întrebuintată numai după anul 1865. —

Prima din cele două anexe, conține două imne: *Imnul Mântuitorului Hristos* și *Condacul Nașterii lui Hristos*, iar a doua anexă înfățișează un fel de statistică a melozilor, immografiilor și melurgilor din cărțile de astăzi de slujbă bisericească.

Acest important capitol din istoria cultului ortodox, al părintelui profesor *Petre Vintilescu*, prezintă cititorului o bogată informație în „înțelegerea mai deplină a cărților de slujbă bisericească, a comorii prețioase cuprinsă în ele și a spiritului cântării noastre religioase”. Așa că spre bună folosire poate fi tuturor celor cari ostensesc întru studierea lui. —

Laudă mare se cuvine *P. C. părinte Florea M. Găldău* care, cu un curaj alimentat de un mare idealism, a întemeiat și susține editura „Pace” pentru publicarea de scrieri teologice și religie. Se cuvine ca toată preoțimea să sprijine această nobilă și eroică inițiativă, ca să dăm dovadă că putem face și noi ceva real prin solidaritate. Dorim editurii „Pace” să devină — prin înțelegerea preoțimii — un factor de mare putere în răspândirea literaturii religioase. *Nichifor Todor.*

Vom raporta în numărul cel mai apropiat despre *Congresul Asociației clerului „Andrei Șaguna”, convocat pentru ziua de 2 Noemvrie c. la Târgu-Mureș.*

INFORMAȚIUNI

Subscripția națională pentru întărirea frontierelor. Ministerul apărării naționale a dat următorul comunicat: În urma apelului făcut de dl președinte al consiliului, la Oradea, s'au primit diferite sume pentru fondul destinat fortificării frontierelor. Subscripția națională pentru sporirea fondului este deschisă la ministerul apărării naționale, unde vor fi trimise toate sumele destinate acestui scop. Numele subscriitorilor și sumele subscrise vor fi date publicității.

Act de donație. La apelul lansat de oficiul parohial ortodox român din *Cernatu-Brașov*, pentru repararea tablei de pe turnul bisericii, au mai subscris până în timpul de față următorii: dl *Stefan Banciu* din *București* 2000, dl *Bratu Sulică* comerciant în *Brăila* 1500, dl *Ionel Dumitrescu-Pârnu* funcționar la *B. N. R.* în *București* 1000, dna *Eufrosina Banciu* din *Turcheș* 1000 și dna *Maria Iarca* învățătoare în *Cernatu* 500, total lei 11.000. La aceasta adăugând suma de mai înainte, rezultată tot din donațiuni, de lei 25.000, ne dă un total general de 36.000 lei. — Despre donațiunile primite am făcut mențiune în cartea de aur a bisericii, spre a fi pomenite pe veci numele și fapta marinoșilor donatori. Exprimăm pe această cale mulțumiri celor ce ne dau mână de ajutor în răvna ce o avem de a ținea în bună rânduială sfintele locașuri. Lista de subscripție rămâne deschisă tuturor celor ce ne înțeleg răvna și chemarea. — Pr. *Silvestru Garcea*, parohul bisericii ort. rom. din *Cernatu-Brașov*.

Desvelirea bustului, înălțat la *Lugoj* distinsului luptător naționalist *Coriolan Brediceanu*, s'a făcut zilele acestea în mijlocul unor însulețite manifestări cultu-

rale. La sărbătoarea *Lugojului* neuitatului *Brediceanu* a participat public extrem de numeros, în frunte cu *P. S.* Sa episcopul dela *Caransebeș*, *Vasile*, care a săvârșit sfințirea bustului, ridicat de oameni recunoscători, sub conducerea vrednicului director *Dr. Peteanu* al liceului *Lugojan* ce poartă numele sărbătoritului.

Dela asociația „Sprijinitorii moșilor” primim: Asociația aceasta, persoană juridică, recunoscută de tribunalul *Ilfov*, cu sentința Nr. 143—937, de sub președinția dlui baron *Alexandru Stârcea*, cu sediul în *București*, *Calea Victoriei* Nr. 2, aduce la cunoștință, că la sediul asociației funcționează o secție specială de ajutor expres, ocrotire specială, cu un birou de plasare. Aici se vor putea adresa cu încredere cererile și ofertele de serviciu, care se vor rezolva prompt și conștincios fără plată și fără nici o taxă. Asociația va distribui lemne de foc, alimente, îmbrăcăminte și încălțăminte pentru moșii lipsiți de mijloace. Cererile, și eventuale donații, se vor adresa dlui baron *Alexandru Stârcea*, președintele asociației, care primește zilnic între ora 17—19.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din *Sibiu*. Duminică, în 7 Noemvrie 1937, va predica părintele *Ioan Chioariu*; ear *Luui* 8 Nov. (Arh. *Mihail* și *Gavriil*) va predica părintele *M. Neagu*.

„La sfânta Patriarhie”

Atelier special de argintărie și toate obiectele bisericești

Dumitru D. Popescu & Fiu

Furnizorul Sf. Patriarhii, Mitropolii, Episcopii, și biserici din țară. Medaliat cu medalia de aur 1928-29-30 31. Aleea Patriarhii Nr. 1 (Bibescu Vodă, 16) București. Tramvaele 3, 15, 20 (18)10-10

Publicațiune

Se aduce la cunoștință celor interesați că în ziua de 15 Noemvrie 1937 ora 12 se va ține licitație publică cu oferte închise și sigilate în localul Inspectoratului silvic *Brașov*, *Calea Victoriei* Nr. 35 și la *Ocolul silvic Mediaș*, *Județul Târnava-mare* pentru vânzarea materialului lemnos după suprafața de 11'50 Ha. compus din 865 arbori esența stejar, cu un volum net de 990 m. c. lemn de lucru. 1835 m. steri lemn de foc carpen și fag și 1197 m. steri crăci din pădurea „*Crancuari*” proprietatea Bisericii Ort. rom. Șeica mare, jud. *Târnava-mare*.

Prețul de strigare: 450.000 Lei.

Dispozițiunile cuprinse sub art. 88 — 110 din L. C. P. și Regl. O. C. L. sunt aplicabile acestor licitații.

Persoanele care vor lua parte la licitație vor depune pe lângă ofertă, și garanția provizorie de 22.500 lei, care se va întregi la 10%, după adjudecare iar oferta se va face numai în conformitate cu caetul de sarcini care poate fi văzut în fiecare zi la Inspectoratul Silvic *Brașov*, la *Ocolul silvic Mediaș* și oficiul parohial ortodox rom. Șeica-Mare.

Oficiul parohial ortodox român:

Chirion Marcu
paroh

(65) 2-2

AU APĂRUT:

Calendarul Bunului Creștin pe anul 1938

cu Șematism Lei 50.—; fără Șematism Lei 12.—

Calendarul „Oastea Domnului” pe anul 1938 Lei 12.—

Calendarele au un cuprins foarte bogat și variat și sunt împodobite cu multe ilustrațiuni frumoase. Se pot comanda dela *Librăria Arhidiecezană din Sibiu*. La comanda de peste 10 ex. se dă rabatul convenit. Pe lângă prețul Calendarelor să se mai adaugă încă Lei 15 pt. porto postal